

15 CoCsp 11/2025-232
IČS: 1519205956

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobcu: **Intrum Slovakia s.r.o.**, Bratislava, Mýtna č. 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna č. 48, proti žalovanej: _____, narodená dňa _____, trvale bytom _____, zastúpená Mgr. Peter Arendacký, advokát, Bratislava, Železničiarska č. 13, **o zaplatenie sumy 2.681,10 € s príslušenstvom**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 31. mája 2023, č. k. 5 Csp 16/2021-149, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava IV) zo dňa 31. mája 2023, č. k. 5 Csp 16/2021-149, vo výroku II. **m e n í** tak, že žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho aj dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

O d ô v o d n e n i e

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.7.2022, č. k. 5 Csp 16/2021-149 (v poradí prvým), zastavil konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 616,99 € (výrok I.); žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.064,11 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.274,21 € od 21.10.2019 do 29.1.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.244,21 € od 30.1.2020 do 2.3.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.214,21 € od 3.3.2020 do 31.3.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.184,21 € od 1.4.2020 do 29.4.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.154,21 € od 30.4.2020 do 29.5.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.124,21 € od 30.5.2020 do 28.8.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.094,21 € od 29.8.2020 do 28.9.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 2.064,11 € od 29.9.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (výrok II.); žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok III.). Konštatoval, že základom nároku je (spotrebiteľská) zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., uzavretá dňa 6.11.2015 medzi

veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovanou ako dlžníkom, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0049769304, a žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec v sume 1.200,- € a bola povinná veriteľovi platiť štandardnú mesačnú splátku po 40,- €. Žalovaná svoje povinnosti neplnila riadne a včas, veriteľ vystavil ku dňu 8.10.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.9.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej, s konečným zostatkom na úhradu v sume 2.681,10 €. Žalobca je právnym nástupcom veriteľa na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 6.12.2019.

1.2. Žalovaná dôvodila, že žalobca nemá v spore aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko k postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu VÚB, a.s., na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., došlo v rozpore so zákonom, pretože nebola vyzvaná na úhradu omeškanej pohľadávky, ani jej nebol doručený oznam o predčasnej splatnosti úveru; nemohlo teda dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

1.3. Žalobca dôvodil, že žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky doporučeným podaním pod číslom zásielky RE872180666SK, čím preukázal aktívnu legitimáciu v spore. Taktiež poukázal na výzvu - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zo dňa 7.12.2016, čím boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Zobral späť žalobu v časti týkajúcej sa zaplata sumy 406,89 € (sankčný úrok a poplatky); neskôr (podaním zo dňa 22.6.2022) zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplata sumy 210,10 € z dôvodu čiastočných úhrad žalovanej počas súdneho konania.

1.4. Právne súd prvej inštancie dôvodil ustanovením § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 524 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.5. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie súd prvej inštancie uviedol, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 6.11.2015 spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom. Žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorého aktívna vecná legitimácia v konaní bola preukázaná rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod a oznámením o postúpení pohľadávky) žalovanú sumu. V konaní nebolo sporné, že žalovaná uzatvorila označenú zmluvu, vydanú kreditnú kartu používala, čerpala teda poskytnutý úver, ktorý riadne nesplatila. V konaní zostalo preukázané, že žalovanej bolo riadne oznámené a doručované oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 7.12.2016, predžalobná upomienka, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2019. Uplatnená suma predstavuje istinu a úroky z omeškania; žalobca vzal späť žalobu v časti sankčných úrokov a poplatkov. Zostalo tiež preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru už v roku 2016, kedy jej bolo doručované oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z dôvodu jej omeškania. Z výpisov z pôžičkovej karty jednoznačne vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní s riadnym splácaním úveru už v roku 2016, kedy jej začali byť účtované sankčné úroky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. bolo teda dodržané. Na pojednávaní konanom 29.6.2022 právny zástupca žalovanej uviedol, že sú mu všetky listiny obsiahnuté v spise známe a nerozporoval ich obsah. Súd mal teda dokazovaním preukázané, že uplatnený nárok je dôvodný v plnom rozsahu, pričom zákonné ustanovenia týkajúce sa

spotrebiteľských zmlúv boli žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, dodržané. Z uvedeného dôvodu súd žalobe vyhovel spolu s úrokmi z omeškania (keďže žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania) vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t. j. vo výške 5 % ročne, v súlade so žalobnou žiadosťou v znení jej neskorších späťvzatí a dátumov jednotlivých splátok uhradených žalovanou v roku 2020.

1.6. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a úspešnosťou žalobcu v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. podala včas odvolanie žalovaná dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Zopakovala, že právny predchodca žalobcu s ňou uzatvoril dňa 6.11.2015 žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO č. zmluvy 49769304 (nie zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), na základe ktorej jej poskytol revolvingový úver v sume 1.200,- €, ktorý sa zaviazala splácať po 40,- € mesačne vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci s úrokom vo výške 22,80 %, pri RMPN 24,85 %. Zo žalobcom predložených výpisov je preukázané, že vykonala debetné operácie v celkovej sume 1.450,94 €; prvé čerpanie dňa 16.11.2015, prvá splátka úveru bola splatná dňa 15.12.2015. Poslednú debetnú operáciu vykonala dňa 24.3.2016, celkom uhradila sumu 573,28 €. V konaní bola predložená listina zo dňa 2.11.2016 (Predžalobná upomienka), z ktorej vyplýva, že ju upozorňuje, že ak do 9.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 9/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Zásielka bola podaná na pošte dňa 8.11.2016, nie prvou triedou (nie je z doručenky zrejmé, čo bolo obsahom zásielky) a doručovaná a uložená na pošte bola až dňa 10.11.2016. Nie je tak potom zrejmé, ako mohla uhradiť omeškanú splátku do 9.11.2016. Z listiny zo dňa 7.12.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru) je zrejmé, že pôvodný veriteľ zosplatnil úver ku dňu 7.12.2016; z predloženej doručenky (z ktorej nie je zrejmé, čo bolo obsahom zásielky) vyplýva, že zásielka bola podaná na pošte dňa 9.12.2016, doručovaná a uložená na pošte bola dňa 12.12.2016. Z toho vyplýva, že splátka v mesiaci 9/2016 bola konkrétne splatná dňa 15.9.2016. Aby mohol veriteľ využiť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, musel v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru čakať tri mesiace, teda do 15.12.2016. Až potom mohol veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť. Súd prvej inštancie ale mal preukázané, že k mimoriadnej splatnosti úveru došlo už ku dňu 7.12.2016, a teda neboli splnené podmienky pre platné zosplatnenie úveru. Nebol dohodnutý konečný termín splatnosti úveru, nebola dohodnutá ani doba trvania zmluvy, zmluva naďalej trvá, úver je stále „živý“ (nezosplatnený) a postúpenie „živej“ pohľadávky bankou je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a teda neplatné. Z toho vyplýva, že žalobca nemá vo veci aktívnu legitimáciu. Do neplatného zosplatnenia úveru dňa 7.12.2016 mala uhradiť 12 mesačných splátok po 40,- €, spolu 480,- € (od 15.12.2015 do 15.11.2016). Zo žalobcom predložených dôkazov vyplýva, že do 7.12.2016 uhradila sumu 493,28 € (480,- € vklad + 13,28 € bonus), a teda nebola v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, čo tiež odôvodňuje, že podmienky pre platné zosplatnenie úveru splnené neboli, zmluva naďalej trvá, úver je stále „živý“ (nezosplatnený), postúpenie „živej“ pohľadávky bankou je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a teda neplatné, a preto žalobca vo veci nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá na dobu neurčitú formou povoleného prečerpania. Musí byť uzavretá

v písomnej podobe a musí mať požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., je zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere; zdôraznila § 17 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. Z výpisu, na ktorý sa súd odvoláva, je zrejmé, koľko splátok uhradila a že v omeškaní byť nemohla. Hoci jej žalobca, resp. jeho právny predchodca, v roku 2016 účtoval sankčné úroky, nie je to dôkaz omeškania, ale dôkaz domnienky žalobcu o tom, že bola v omeškaní. Nerozporovanie listinných dôkazov má iba formálny charakter, viaže sa na to, že napríklad žalobca poslal list daného znenia, nie na samotnú významovú (materiálnu) stránku obsahu, teda žeby v danom liste uvádzané okolnosti boli pravdivé. Zo žiadneho jej prejavu nemožno vyvodiť, žeby súhlasila s tým, že právny predchodca žalobcu uviedol účet správne pokiaľ ide o sankčné úroky. Naopak jasne uviedla, že zo samotného výpisu vyplýva, že v omeškaní dňa 7.12.2016 byť nemohla a ani nebola. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, majúci za to, že žalovaná zákonom dovolenú procesnú obranu nevyužila. V konaní pred súdom prvej inštancie ani len netvrdila, následne neodôvodnila, nepreukázala, že svoje zmluvné povinnosti neporušila, že dlh splácala riadne a včas (kedy, komu, koľko, akou formou), že sa do omeškania nedostala, že peňažný ústav zosplatnil „živý úver,“ a že teda následne nebol daný zákonný dôvod na postúpenie pohľadávky; nestalo sa tak ani v odvolacom konaní. Za tohto skutkového stavu, keď žalovaná súdu neposkytla (neodôvodnila a nepreukázala) rozhodujúce právne skutočnosti, potom odvolaciemu súdu nedala možnosť jej nároky, odvolacie dôvody, posúdiť predovšetkým v tom, či skutočne žalobca je nositeľom aktívnej vecnej legitimácie, či peňažný ústav postúpil „živý úver.“ Ak teraz namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, potom ani len netvrdila, žeby svoje povinnosti plnila vo vzťahu k právnomu predchodcovi žalobcu. Hoci žalovaná v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, neposkytla súdu ani len všeobecné dôvody, ktoré by odôvodňovali postup súdu podľa ustanovenia § 295 C.s.p. (vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci). Zákonodarca súdu nedovoľuje poskytnúť jednej strane sporu (ani tej, ktorá požíva ochranu slabšej strany sporu) poučenie o jej hmotnom práve, ani na označenie a na predloženie takých dôkazov, aby bola v konaní úspešná. Tým viac, keď v konaní pred súdom prvej inštancie žalovanej boli známe všetky listinné dôkazy obsiahnuté v spise a ich obsah nenamietala; na pojednávaní na súde prvej inštancie dňa 29.6.2022 (č. l. 143 spisu) návrhy na doplnenie dokazovania nemala žiadne, nenamietala spornosť vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie. Dané pojednávanie súd prvej inštancie odročil na deň 13.7.2022 (len) za účelom vyhlásenia rozsudku. Žalovaná nespochybnila uzavretie predmetnej zmluvy, jej obsah, ani výšku žalobcom uplatneného nároku. Tvrdenie žalovanej nemá zákonnú oporu v tom, že nerozporovanie listinných dôkazov má iba formálny charakter, nemá významovú (materiálnu) stránku obsahu. Naopak, ak nerozporuje vykonané dokazovanie, nemá návrhy na doplnenie dokazovania, tým potvrdzuje aj pravdivosť obsahu vykonaného dokazovania. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Dovolací súd, rozhodujúc o dovolaní žalovanej proti rozsudku odvolacieho súdu, tento zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Podľa názoru dovolacieho súdu

odvolací súd nesprávne uviedol, že žalovaná počas konania netvrdila, že sa do omeškania nedostala, ako aj že nebol daný zákonný dôvod na postúpenie pohľadávky, nakoľko dané namietala žalovaná na pojednávaní dňa 29.6.2022 (zápisnica z pojednávania dňa 29.6.2022). Preto nemohol vyhodnotiť námietky v odvolaní žalovanej tak, že žalovaná zákonom dovolenú procesnú obranu nevyužila (podľa § 149 a nasl. C.s.p.; tvrdiť, odôvodniť, preukázať), a teda sa mal zaoberať námietkami žalovanej uvedené v ňou podanom odvolaní. Podľa dovolacieho súdu je zrejmé, že tvrdenia žalovanej, ktoré podľa odvolacieho súdu žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nepredniesla, boli v skutočnosti uplatnené priamo na pojednávaní pred súdom prvej inštancie. Dovolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že odôvodnenie uvedené odvolacím súdom v bode 8. a nasl. napadnutého rozhodnutia, nesplňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúce z ustanovenia § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 C.s.p., lebo z jeho obsahu vyplýva, že sa odvolací súd vôbec nezaoberal uplatnenými námietkami žalovanej v odvolaní. Na základe uvedeného dovolací súd považoval preto napadnuté rozhodnutie pre nedostatok dôvodov za nepreskúmateľné, a to do takej miery, že nerešpektovaním pravidla riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu došlo v konaní k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Vada tejto povahy je dôvodom, ktorý zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale zároveň aj jeho dôvodnosť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je ustálená v tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 C.s.p., dovolaním napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť bez toho, aby sa dovolací súd zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu. V preskúmvanej veci teda dospel dovolací súd k záveru, že postup odvolacieho súdu vo vzťahu k namietanej nepreskúmateľnosti vykazuje znaky namietaného nesprávneho procesného postupu vyplývajúceho z § 420 písm. f/ C.s.p.

6. Odvolací súd, po vrátení veci dovolacím súdom, opätovne preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. mája 2026; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobe žalobcu vyhovel zmenil a žalobu zamietol.

7. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené podmienky jednak na vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru, ako aj že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Žalovaná počas konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolaní namietla, okrem iného, aj aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky. Odvolací súd po preskúmaní návrhu, príloh k návrhu,

dospel k záveru, že súd prvej inštalácie na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu, dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. V súlade s ustálenou judikatúrou súdov i právnou teóriou sa aktívnou vecnou legitímáciou rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovanej), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamietajú, a to v ktoromkoľvek štádiu konania. V spore o plnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštalácie, v prejednávanej veci dospel k záveru o absencii aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorá súvisí s nedostatkami právneho úkonu zosplatnenia úveru právnym predchodcom žalobcu, majúcimi za následok neplatnosť tohto úkonu a následnú neplatnosť postúpenia žalovanej pohľadávky. Poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.1.2024, sp. zn. 5 Cdo 2/2023, podľa ktorého „Dovolací súd uvádza, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarcou v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“ Ako vyplýva z listinného dôkazu na č. 1. 102, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.11.2016 upozornil žalovanú, že ak do 9.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 9/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 9/2016 (deň splatnosti bol dohodnutý 15. deň v kalendárnom mesiaci). Listom zo dňa 7.12.2016 (č. 1. spisu 101) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru s tým, že jej dlh z kreditnej karty č. 0049769304 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavuje sumu v celkovej výške 1.454,37 €. V súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mohol žalobca pristúpiť k zosplatneniu úveru až po tom, ako uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa), v lehote nie kratšej ako 15 dní, na uplatnenie tohto práva. Tri mesiace od dlžnej splátky za mesiac 9/2016 uplynuli až 15.12.2016, preto právny predchodca žalobcu dňa 7.12.2016 nemohol platne pristúpiť k okamžitému zosplatneniu úveru z kreditnej karty a následne ani nemohol platne

postúpiť pohľadávku na žalobcu. Uvedené má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné poukázať na to, že v oznámení o zosplatnení nie je identifikovaná konkrétna splátka, pre ktorú právny predchodca žalobcu jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný, a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, je neplatný v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Totožný záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.2.2025, sp. zn. 6 Cdo 152/2022, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 34/2025.

10. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie bolo dôvodné a odvolaním napadnutý výrok zmenil tak, že žalobu zamietol, nakoľko nie je daná aktívna legitimácia žalobcu.

11. Odvolací súd z dôvodu zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom, ako aj dovolacím súdom. Žalovaná bola v celom konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (§ 255 ods. 1, § 396 ods. 2 a § 453 ods. 3 C.s.p.).

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

Strany sporu majú právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).

V Bratislave dňa 27. mája 2026

JUDr. Eva Mészárosová
predsedníčka senátu

JUDr. Silvia Walterová
členka senátu

Mgr. Zita Leimbergerová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Gábrišová